

Mál nr. 538/2012
M og
Vátryggingafélagið V v. almennrar slysátryggingar

Vinnuslys þegar maður reyndi að stöðva bifreið sem rann af réttingabekk þ. 8.3.2011.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 4.12.2012 ásamt fylgiskjöllum 1-5
2. Bréf V dags. 13.12.2012

Málsatvik.

M var að vinna við bifreið sem var uppi á réttingabekk þegar bifreiðin fór úr gir og rann af bekknum. Bifreiðin stefndi að dyrum sem voru lokaðar og reyndi M að stöðva bifreiðina en svo fór að vinstri hendi hans klemmdist á milli hurðarinnar og bifreiðarinnar. M leitaði til læknis eftir slysið og fékk hefðbundnar ráðleggingar næst leitaði M til læknis 22.3.2011 og lýsti þá dofa ofan við olnboga og var aumur við snertingu en fékk aftur greiningu mar á olnboga. M fór síðan til læknis þ. 23.10.2012 og lýsti verkjum í olnboga og við þá læknisskoðun kom í ljós minnkuð hreyfigeta M m.a. M er með almenna slysátryggingu hjá V og tilkynnti um slysið þ. 14.9.2012 og krafðist viðurkenningar á bótaskyldu V vegna slyssins. Af hálfu V er rakið að tilkynningarfrestur skv. 124.gr. vátryggingarsamningalaga nr. 30/2004 hafi ekki verið liðinn þegar slysið var tilkynnt og M hafi ekki getað gert sér grein fyrir alvarleika slyssins og varanlegum áhrifum þess fyrr en jafnvel þ. 23.10.2012. V hafnar bótaskyldu og segir að tilkynning um slysið hafi borist til félagsins þ. 14.9.2012 og telur V að tjónþola hafi verið ljóst að umræddir áverkar gætu verið varanlegir eftir að dofi og mar á olnboga sem greint var 22.3.2011 lagaðist ekki á næstu vikum. Þá vekur V athygli á því að M leitaði ekki til læknis frá því í 22.3.2011 til 23.10.2012 og telur V fráleitt að miða frest við að ný einkenni hafi komið fram við þá læknisskoðun. Þá segir V að ljóst sé að V hafi upplifað daglega verki og dofa í 6 mánuði áður en frestur hans til að tilkynna ran út. V telur einsýnt að M hafi mátt vera ljóst fyrir 14.9.2011 að ekki var allt með felldu.

Álit.

Miðað við fyrirbyggjandi gögn og þær ráðleggingar sem M fékk við læknisskoðanir eftir slysið er ekki hægt að fallast á að M hafi mátt vita um að slysið mundi leiða til varanlegs tjóns fyrr en nokkru síðar. Miðað við gögn málsins verður ekki annað séð en að M tilkynni V um slysið innan þess frests sem kveðið er á um í 124.gr. laga um vátryggingsamninga nr. 30/2004. Má því rétt á bótum úr almennri slysátryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr almennri slysátryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 15.1.2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.